

Ny lederkvartertett i RDMMN

En ny generasjon har overtatt ledelsen i Rio Doce Manganese Norway AS.

Svein Are Olsen ble i mai ansatt som ny direktør i Rio Doce Manganese Norway AS. Med seg i den unge ledelsen av det brasilianske datterselskapet har han produksjonssjef Bente Hyttebakk, vedlikeholdssjef Roar Bustnes, økonomisjef Steven Udsen og veteran og kvalitetssjef Kyrre Johansen.

- Vi har på en måte hatt et generasjonsskifte i ledelsen, sier Olsen. For Olsen er ikke bedriften RDMMN helt ny. Han har også hatt stillingen som produksjonssjef ved fabrikk. Før det har han vært fabrikkssjef for REC Wafer i Glomfjord og ved en rekke stillinger innenfor produksjon i inn- og utland.

- Det er godt å være tilbake her på Mo. Jeg føler meg jo som ranværing, selv om jeg har fartet en del rundt, sier han som også har hatt en karriere på det tidligere Norsk Jernverk.

Spennende konsern

Olsen synes det er meget interessant å jobbe i et internasjonalt konsern som CVRD – et konsern som har tatt mål av seg til å bli verdens største gruveselskap.

- Jeg synes det er spennende å jobbe i et felleskap med flere kulturer. Vi har en god og uformell kontakt med Brasil, sier han.

Det er også utfordrende å jobbe mot et moderkonsern som i stor grad kun bruker portugisisk i skriftlig kommunikasjon.

Heldigvis stiller CVRD krav til at en i ledelsen skal være brasilianer. Hos oss har vi Steven. Han er god å ha når papirer skal oversettes, mener Olsen.

Lokalt tilpasset

I CVRD gjennomføres det for tiden et prosjekt som har som målsetting å åpne for selvstendig ansvar til konsernets ulike bedrifter i hele verden.

- Det har vokst frem en erkennelse hos CVRD at skal de drive selskaper i hele verden etter samme prinsipp som i Brasil, blir det vanskelig. Derfor jobbes det nå med at driften skal tilpasses lokale forhold. For oss har det vært spesielt utfordrende med den detaljkontrollen som brasilianeren liker å ha. De har krevd en enorm rapportering av driften. Det er først og fremst på dette området vi har merket store kulturforskjeller.

Ellers krever de resultater, også økonomisk resultat. Akkurat det er helt naturlig, sier han.

Brasilianeren

Økonomisjef Steven Udsen, som opprinnelig er brasilianer, har vært i Rana siden april. Før det var han ansatt ved CVRD's Europakontor, som ligger i Lausanne i Sveits.

- Dette er en flott bedrift med fantastiske folk, men med mye jobb, ler han.

Han stortrives med å jobbe tett opp mot produksjonen, slik han gjør i industriparken. Han synes det har vært utfordrende å tilpasse seg den lyse natta her nord på sommeren. Han har sett mye av nærområdet, men synes det blir for kaldt her til at han ser for seg en langvarig karriere i Rana.

forts, side 9

Ny ledelse i RDMMNs utstillingsrom som presenterer konsernet og Brasil på en utmerket måte. Fra venstre: prod. sjef Bente Hyttebakk, øk. sjef Steven Udsen, dir. Svein Are Olsen og vedlikeholdssjef Roar Bustnes.

Fakta

Rio Doce Manganese Norway AS produserer manganlegeringer for det Skandinaviske markedet. RDMMN er et heleid datterselskap under det brasilianske konsernet Companhia Vale de Rio Doce (CVRD)- et av verdens største mineralselskap. Totalt produksjon ved bedriften i Rana er 120 000 tonn. Produksjonen er basert på brasiliansk råvare. 76 ansatte.

Forts fra side 8

Vil bli enda bedre

- For å overleve med en industri som egentlig er "utdatert", må vi bli enda bedre på det vi gjør. Da vil vi også være her om 15 år, sier direktør Svein Are Olsen.

Svein Are Olsen- ny direktør i RDMN

Olsen er opptatt av å skape en bedriftskultur som er åpen og endringsvillig.

Stor endringsvilje

- I mange virksomheter har de ansatte en redsel for forandring. Her hos oss opplever jeg en unik endringsvilje. Den vil jeg bygge videre på, sier han. Han mener nøkkelen til endring er at den gjøres med de ansatte på laget. - Der bedriftene lykkes med omstillinger er der alle er med, og ingen påtvinges noe fra ledelsen. Ledelsen skal bare legge til rette, mener han.

Fantastisk arbeidsstokk

Også hos RDMN har bedriften begynt å merke konkurransen på

arbeidsmarkedet.

- Fortsatt har vi alle stillinger besatt i produksjonen, men vi er forberedt på de utfordringene som kommer. Vi har en fantastisk arbeidstokk ved bedriften, sier han. Han kan ikke få fullrost godt nok deres engasjement og stå-på-vilje, døgnet rundt. - De er opptatt av å utvikle bedriften. Jeg opplever at vi har et svært godt arbeidsmiljø. "Alle" trives. Derfor har vi også liten "Turn over", mener han. Olsen er også stolt over at bedriften har klart å unngå skader som har medført fravær i 3 år. - Den eneste grunnen til at vi har fått det til, er innsatsen og oppmerksomheten fra de ansatte på området. Og selvfølgelig, også et resultat av mye mas, sier han.

Folk i parken...

Navn: Dagfinn Paulsen

Alder: 70 år

Hvor kommer du fra?
Stange, på Hedemarken.

Hvor arbeider du og hvilke oppgaver har du der?
Jeg jobber deltid på verkstedet ved Molab AS, og i 2007 har jeg jobbet om lag halv stilling, da Molab har fått svært mye å gjøre og trenger noen som kjenner maskinene og rutinene. Jeg hadde et stort spenn i oppgaver i tida jeg jobbet heltid på Molab. Fra det å skifte lypærer og til å kjøpe inn kostbart maskinutstyr til noen millioner kroner fra bl.a. England. Jeg kjenner stort sett alle sider ved oppgavene ved Molab. Jeg kan en stor del av rutinejobbene da jeg i stor grad har vært med på å utvikle dem.

Hvor lenge har du jobbet i industriparken?

Jeg begynte i oktober 1959, på Laboratoriet. Jeg gikk av med AFT-pensjon 1. januar i 2000. Da hadde jeg en avtale med Molab om å bistå med mindre jobber, innenfor bestemmelsene om maksimum lønn på 1G i året. Da jeg passerte 67 var denne begrensningen borte, og jeg ble spurt om jeg kunne fortsette. Da jeg verken har hytte eller snøscooter, slik mange ranvæinger har, syntes jeg det kunne være trivelig å fortsette. Den sosiale siden ved dette er ikke den minst viktige!

Jeg fikk fagbrevet i sin tid på Erik Ruud Mek. verksted, og jeg var senere ansatt på Akers Mek. Da jeg kom hit til Jernverket arbeidet jeg først som fagarbeider ved Laboratoriet. Senere ble jeg formann, og driftsleder ved materialteknisk avdeling. Det var en stilling jeg hadde fram til jeg gikk av som AFT-pensjonist. Nå er jeg tilbake i jobben som fagarbeider, og jobber mye med maskinering og vedlikehold. Ringen er på en måte sluttet for meg.

Hva visste du om industriparken før du begynte her?

Jeg visste svært lite. Jeg hadde fått med meg debatten om etableringen. Ellers visste jeg lite. Men kona hadde familie

nordpå, og her var det både hus og jobb å få. Sørpå var det dårligere med hus, men nok av jobber.

Hva er det mest interessante / overraskende du har funnet ut om industriparken etter at du begynte her?

Laboratoriet har hele tida utviklet seg i henhold til nye arbeidsområder og nye testmetoder. Den måtte dessuten lære seg å stå på egne ben gjennom omstillingen på slutten av 1980-tallet. Vi var tidlig ute, og vi var også flinke til det. Det ble likevel en stor overgang.

Hvilken betydning tror du industriparken vil ha for Mo i Rana i framtida?

Mo Industripark vil helt klart fortsatt være viktig. Jeg kan ikke se noe annet, og det er en viktig og stor jobb å gjøre framover for bedriftene, med de utfordringene de har. Ikke minst i forhold til kraftspørsmål.

Hva gjør du i tida som kommer?

Jeg tar det som det kommer. Jeg trives her! Laboratoriet, og senere Molab, har vært en veldig bra arbeidsplass for meg!

Navn:
Linda Edvardsen

Alder:
24 år

Hvor bor du?
Gruben

Hvor arbeider du og hvilke oppgaver har du der?

- I produksjonen i Fesil Rana Metall. Der følger jeg med ovnene og er på tappingen.

Hvor lenge har du jobbet i industriparken?

- I to år. Jeg begynte som ferievikar, fortsatte som lærling og skal ta fagbrev nå til høsten. Jeg vil gjerne fortsette her. Her stortrives jeg.

Hva visste du om industriparken før du begynte her?

- Egentlig veldig lite. Da jeg begynte på Konsvegen videregående skole på kjemi- og prosessfag fikk jeg vite at det var mange bedrifter her i parken.

Hva er mest interessante/overraskende ved industriparken?

- Ja, si det. Det er spennende at det er såpass mange store bedrifter her og alle folkene bak. For meg var det overraskende at det jobbet såpass mange folk her.

Hvilken betydning tror du industriparken har for Rana i fremtiden?

- Den har veldig stor betydning for Rana. Her er mange folk som jobber her. Hadde parken vært borte ville mange vært uten jobb. Den mater bra mange mager.

Hva gjør du om 10 år?

- Da jobber jeg her. Definitivt. Men hva jeg gjør vet jeg ikke. Jeg har ambisjoner om å overta jobben til sjefen min, etter hvert. Kanskje jeg har gjort det til da.